

L'instant, la brevetat

per Bartomeu Ribes

L'instant s'esborra i ens esborra,
perquè era i és o serà.

* * *

Pensar i trobar la paraula per tal d'anar i venir,
i recordar on l'haviem deixada, i quan i com
[va ser això.

* * *

De què tendrem temps?
No sempre serà dissabte.

* * *

La llum a voltes no ens il·lumina. Potser fins i tot
ens agrada que tot sigui fosc, i no veure-hi ni un
palm cap endavant del mateix nas.

* * *

Desfer-se'n, dels papers vells!

* * *

No sé què fer i tal vegada escric per res.
En cas de ser això cert, tampoc no importa gaire.
[O sí?

* * *

Demà, quan arribis a la feina, seràs expedientat.
Recorda-ho i, si ho apuntes, millor.

* * *

* * *

Rodar amb el temps en moviment. Canvi de torn.

* * *

Aparc al carrer Joan Planells, vora Raymar, la botiga de fotografies que ja du viscudes diverses vides i que tantes o més en pugui viure. Tal vegada, per aquest motiu, i per la timidesa amb la qual m'agrada tantes voltes d'amagar-me, he fet una fotografia del contrallum que projecten els anuncis de la vorera de davant, on hi ha un negoci de materials de perruqueria, a la vidriera on en Rafa Domínguez, el fotògraf i amic que ens va retratar, a Toni Roca i a mi, per al nostre darrer llibre fet a

se'n fa càrrec de dur-lo a passejar i no perdre's i tornar a casa.

* * *

Per com són els altres, ens adonam de com som nosaltres mateixos.

* * *

Deix el cotxe aparcats a la Via Romana. I ho apunt per recordar-me'n, que quedi clar.

* * *

Pintures i llibres, ben o mal guardats, volen temps, tal vegada exigeixen que se'ls faci guàrdia, com en el temps militar que mai voldria que tornàs, no.

* * *

quatre mans, *Correspondència 2 (seguirà)*, treballa sense descans, mirant i remirant, i sant tornem-hi, una gran pantalla d'ordinador. La vida són fotografies, en aquest tram de carrer que fa cantonada amb la Via Púnica vilera, i ja està tot dit per avui.

* * *

Anar a veure en Jean. Trucar primer na Rosa. I n'Esther, la filla, me n'ha passat el número, i diu que son pare no va mica bé.

* * *

La política és la poesia que li aplicam a la nostra vida.

* * *

Si no sabies que ho sabies, com és que ho contes? Com és que ho has pogut contar, Agustí Bartra?

* * *

En Gillo Nuñez, que passava, i a qui feia tant de temps que no veia, i l'acompanyava una dona que

La vida separada dels altres, com seria?

* * *

La paraula s'escapa i no hi ha hagut temps de deixar-la escrita per al seu record posterior.

* * *

El varec són les plantes marines que el mar escup a la platja, segons l'*Enciclopèdia Catalana i Universal*.

* * *

Escriure cap endarrere, com si es visqués per tornar a començar pràcticament de zero cada vegada.

* * *

Cada paraula demostra l'esforç que costa de dir-la i, sobretot, d'escriure-la quan cal.

* * *

El temps ocupat per la llum del sol, i el portó nou del jardí, que semblava no obria, i sí que ha obert, per sort.

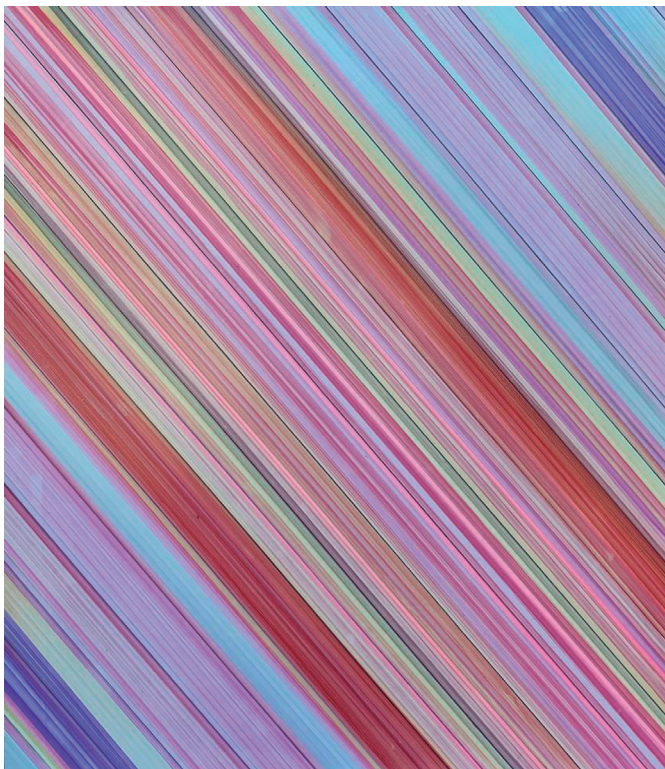
* * *

Banda sonora de *Centauros del desierto*, canvi de torn a la feina. De 7 a 15 hores.

* * *

Virgínia s'ha mort i el Cos de Crist que se l'endú a sentir música de Bach.

* * *

* * *

La tristesa és matinera i l'alegria dorm.

* * *

Música d'Antonio de Cabezón, que era cec, organista molt proper i confident de Felip II.

* * *

Sé que no sé on som i que no sé si trobaré mai el camí que convé.

BARTOMEU RIBES
3 de maig – 6 de juliol de 2023
Il·lustracions de Pedro M. Asensio ■